

[Udenrigsministeren]

Der er tegn på, at samarbejdet på ny er inde i en positiv udvikling. Danmark har i de fem år, der er gået, siden vi kom ind i EF, loyalt deltaget i dette samarbejde. I de fem år er vor forståelse af problemer og synspunkter hos vore partnere vokset. Det samme er sket i deres holdning til Danmark og Danmarks problemer. Vi har haft klare og konstante fordele af medlemskabet af EF, og vi har i stigende grad kunnet deltage direkte og aktivt i den europæiske udvikling, som er afgørende for vor fremtid. Derved har vi fra dansk side klart bekræftet vort ønske om at have medansvar for og indflydelse på udviklingen i vor del af verden.

Vi står nu over for en vigtig og vanskelig opgave som formandsland i de kommende seks måneder. Over 30 møder på ministerplan forudses afholdt i dette halvår, og vi skal lede arbejdet i over 200 komiteer og arbejdsgrupper på embedsmandsplan.

Vi vil gå til denne opgave med en realistisk bedømmelse af vore muligheder for at påvirke udviklingen. Formandskabet skal først og fremmest lede forhandlingerne og søge at bøje de forskellige medlemslandes synspunkter så meget mod hinanden, at der kan skabes resultater.

Vi bilder os ikke ind, at vi kan skabe mirakler i en seks måneders formandsperiode. Det ville også være forkert, om de skiftende formandskaber i så høj grad kunne bestemme, at de afgørende kunne sætte deres nationale mærke på resultaterne i deres formandsperiode. Det var der i alle tilfælde nok mange – også blandt dem, der ikke er så begejstrede for vort EF-medlemskab – der ville betakke sig for, når andre lande havde formandskabet.

Vil det så sige, at formandskabet ikke kan bruges til at fremme danske interesser? Svaret er både nej og ja.

Formandskabet hverken kan eller skal bruges til at forsøge at manøvrere danske særinteresser igennem. Det ville i øvrigt heller ikke lykkes. Erfaringerne viser, at et formandskab ikke kan bruges på den måde.

Men vi kan i høj grad øve indflydelse på, hvilke spørgsmål der prioriteres, og vi kan øve indflydelse på den måde, møderne forbedres på, og derved bidrage til at bringe de spørgsmål i første række, som er af størst vigtighed, og som kan gøres modne til en løsning. Og her er vi jo – som et af de min-

dre EF-lande, der vanskeligere selv kan løse de store opgaver – i den heldige situation, at det i de fleste tilfælde vil være en dansk interesse at tilvejebringe løsninger i EF-sammenhæng og ud fra EF-principper.

Linjen vil være at sikre konkrete fremskridt over et så bredt felt som muligt med henblik på at bringe samarbejdet videre frem mod de målsætninger, som er nedlagt i traktaten. Samtidig lægger vi den allerstørste vægt på, at samarbejdet skal afspejle medlemslandenes vilje til at overholde de forpligtelser, der ligger i traktaten. De senere års vanskeligheder har med stor tydelighed vist, hvor vigtigt det er at modvirke tendenserne til indefra at nedbryde samarbejdet. Et område, hvor denne tendens har været særlig tydelig, er medlemslandenes statsstøtte til erhvervslivet – et meget vigtigt spørgsmål, som jeg om et øjeblik skal vende tilbage til.

Vi vil søge at bidrage til, at landbrugspolitikken og fiskeripolitikken overholder de grundlæggende principper, først og fremmest princippet om at der ikke må være forskelsbehandling, men at samarbejdet tværtimod skal være udtryk for solidaritet mellem medlemslandene. På landbrugsområdet betyder dette bl. a., at vi vil fortsætte bestræbelserne på at få reduceret de urimelige problemer, som er skabt af de monetære udligningsbeholdninger. På fiskeriområdet vil vi arbejde for en politik, der er udtryk for princippet om alle fiskeres frie og lige adgang til det fælles EF-hav.

Det kan ikke bebrejdes EF, at der er færre fisk til fordeling, end der var tidligere, og der er i virkeligheden ingen, der tror, at det var lettere for Danmark at få en rimelig andel i EF-havets begrænsede fiskebestand, hvis vi stod alene, end nu, hvor vi kan forhandle os frem til en løsning.

Som allerede nævnt står EF foran sin anden udvidelse, efter at Grækenland, Portugal og Spanien har indgivet ansøgning om medlemskab. EF har, som jeg tidligere har omtalt, modtaget disse ansøgninger på en måde, som har regeringens fulde tilslutning. Vi har anset det for helt afgørende, at EF lever op til traktaternes principper om, at EF står åbent for ethvert europæisk land, som er villigt til at acceptere de politiske og økonomiske betingelser.

Selvfølger vil en udvidelse med de tre nye lande rejse en lang række problemer ik-